

Queer

Direcció: Luca Guadagnino **Guió:** Justin Kuritzkes **País:** Itàlia **Durada:** 137 min **Any:** 2024
Gènere: Drama **Interpretació:** Daniel Craig, Drew Starkey, Jason Schwartzman, Henry Zaga...
Música: Trent Reznor, Atticus Ross **Fotografia:** Sayombhu Mukdeeprom **Distribuïdora:** Elástica Films **Estrena a Espanya:** 01/01/2025
No recomanada per a menors de 16 anys
Doblada en espanyol / Versió original en anglès, espanyol i francès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

1950. William Lee, un expatriat nord-americà d'uns 50 anys a Ciutat de Mèxic, passa els dies gairebé sol, tret d'alguns contactes amb altres membres de la petita comunitat nord-americana. La seva trobada amb Eugene Allerton, un jove estudiant nouvingut a la ciutat, li mostra, per primer cop, que finalment podria ser possible establir una connexió íntima amb algú. (Elástica Films)

CRÍTICA

Luca Guadagnino compon el revers decadent de 'Call Me By Your Name' amb un salvatge Daniel Craig
L'actor protagonitza la nova pel·lícula del director de Rivalet, basada en la novel·la de William S. Burroughs i que competeix pel Lleó d'Or de Venècia.

A vegades, la millor manera de trobar-se a un mateix és mirar a través dels ulls d'un altre. Luca Guadagnino compleix aquesta màxima en la fascinant **Queer**, en què s'aferra a la mirada de William Burroughs per continuar amb la reflexió sobre el desig homosexual que va iniciar a *Call Me by Your Name*. Si al film de 2017 el cineasta italià va aprofitar la novel·la d'André Aciman per traçar un icònic retrat del despertar d'una sensibilitat gai, a **Queer** Guadagnino estira el mateix fil, però des d'una perspectiva crepuscular. Allà on *Call Me by Your Name* estudiava un ardor pur, innocent, **Queer** observa el trencament provocat per una vellesa no idealitzada, curulla de decrepitud. Som davant d'un univers decadent i ombrívol que, en mans de l'autor de *Bones and All*, llueix gràcies a la força expressiva de l'artifici cinematogràfic.

L'afecció a l'esteticisme de Guadagnino esclata en la construcció, en els estudis italians de Cinecittà, del barri mexicà on transcorre gran part de l'acció –un escenari que traspuja l'aroma intensament pictòrica de la Brest que Rainer W. Fassbinder va imaginar a *Querelle*–. Però aquesta aposta pel cartó pedra és només la punta de l'embolcallant iceberg plàstic del film. Aquest crític encara no s'ha recuperat del xoc provocat per una escena a càmera lenta, compassada al so del *Come As Your Are* de Nirvana, en què el personatge de William Lee (interpretat per Daniel Craig) camina pels carrers del Mèxic imaginari de Guadagnino com si fos un transsumpte del Tony Leung d'*In the Mood for Love* (*Deseando amar*) de Wong Kar-wai.

Fidel a l'esperit de la novel·la de Burroughs, Guadagnino construeix la pel·lícula a partir d'una col·lecció de situacions que orbiten al voltant del desig, l'alcoholisme, la recerca del plaer i l'addicció a les drogues. Un collage de postals des del fil que conformen el retrat d'una comunitat que es mou als marges, un edèn contracultural de llibertat i excés. Tractant-se de l'imaginari de Burroughs, la sordidesa apareix com un ingredient més de la representació; tanmateix, Guadagnino, que fa seva la novel·la, eleva al màxim els índexs de sensualitat i tendresa. William Lee, l'*alter ego* de Burroughs, es presenta a **Queer** com una figura entre patètica i romàntica, no gaire perillosa, que passa els dies i sobretot les nits embriagat pel mescal en bars de mala mort. En el seu deambular per la nit mexicana, Lee troba un far vital en la figura del jove i atractiu Eugene Allerton (Drew Starkey), amb qui iniciarà un *affair* banyat d'onirisme, lascívia i afecte. En la primera cita, l'estranya parella va al cinema i contempla la mítica escena d'*Orfeu* de Jean Cocteau en què el protagonista passa a l'altra banda d'un mirall. I, després, ja al llit, el duo compartirà un memorable petó lubricat per la dolçor dels sucxs sexuals.

Més enllà del seu atreviment narratiu –som davant d'una pel·lícula que sap fer voltes sobre si mateixa–, **Queer** encarrila el seu destí quan el protagonista, en un rampell líric, pronuncia un lema estrany: "I'm not queer, I'm disembodied" ("No sóc *queer*, sóc incorpori"). I és justament sobre la suggerent dialèctica entre el corpori i l'eteri, el material i l'espiritual, on la pel·lícula de Guadagnino va teixint la seva recta final, marcada pel viatge de Lee i Allerton a una Sud-amèrica en què els esperen revelacions transcendents. Per moments, el seu periple selvàtic, la pel·lícula sembla que recull els ecos d'*Apocalipsis Now* de Coppola, però en lloc d'il·luminar l'horror de Joseph Conrad, Guadagnino se les enginya per confeccionar un poema lisèrgic que s'aferra a la fisicitat del relat, però que també s'eleva cap al còsmic.

Finalment, seria absurd cantar les delícies de **Queer** sense reconèixer la notable tasca actoral de Daniel Craig, que es desempallega de la seva aura atlètica i distingida per abraçar amb ferocitat una criatura corcada pels excessos. Tanmateix, malgrat les xacres que experimenta el personatge, **Queer** resplendeix com el transgressor testimoni d'un llibertinatge indòmit, no mancat de contradiccions, però fulgurantment salvatge.

Manu Yáñez - fotogramas.es